

Kevään toinen NMI-Bulletin on nyt valmis. Kuten pitkäaikainen päätoimittaja Helena Vihlainen vihjaisi edellisen numeron esipuheessaan, alkukevät on tuonut muutoksia toimituskuntaan. Helmikuun alusta uutena päätoimittajana on toiminut allekirjoittanut eli psykologian dosentti Noona Kiuru. Kiitän lämpimästi Niilo Mäki Instituuttia ja toimituskuntaa luottamuksen osoituksesta.

Ensimmäisen päätoimittajavuoteni aikana pohdittavina asioina ovat NMI-Bulletinin kehittäminen ja uudistaminen. Lehden tavoitteena on yhtäältä palvella kentän toimijoita julkaisemalla ymmärrettävässä muodossa olevaa tietoa oppimisvaikeuksien ajankohtaisesta tutkimuksesta ja kentällä toimiviksi todetuista käytänteistä. Toisaalta lehden tavoitteena on julkaista korkeatasoista tutkimusta lasten ja nuorten kognitiivisesta kehityksestä ja oppimisvaikeuksista ja olla yksi Suomen johtavista julkaisufoorumista tällä erityisalueella. Kuinka hyvin nämä tavoitteet toteutuvat nykymuotoisessa lehdessä? Kuinka tyytyväisiä lukijat ovat lehden sisältöön? Miten motivoida yhä laajemmassa määrin sekä kokeneita tutkijoita kirjoittamaan tutkimuksistaan että kentän toimijoita kirjoittamaan toimivista käytänteistä ja kokeiluista?

Miltä kuulostaisi, jos lehti jakautuisikin jollakin aikavälillä kahteen osaan: (1) Tiede-Bulletiniin ja (2) populaarimpaan Bulletiniin? Tulisiko lehti julkaista paperisena, verkkojulkaisuna vai molempina? Kutsun teidät, hyvät lukijat, mukaan tähän kehitystyöhön. Meille olisi kovin arvokasta, jos voisitte vastata <https://ekapeli.lukimat.fi/?site=q;q=bulletin13> -sivulta löytyvään lyhyeen kyselyyn. Kyselyyn vastanneiden kesken arvotaan elokuvalippuja.

Tämän NMI-Bulletinin numeron ensimmäinen kirjoitus on Terhi Nyman-Luotosen katsaus ei-kielellisistä oppimisvaikeuksista. Nyman-Luotonen kokoaa yhteen tietoa ei-kielellisten oppimisvaikeuksien määrittämisestä, vaikeuksien muodoista koulu-aikana sekä taustalla olevista syistä. Soile Hakala sen sijaan tarkastelee tutkimusartikkelissaan viisivuotiain lasten tarinankerronnan taitoja. Tarinat voitiin jakaa kolmeen ryhmään kerronnan tason mukaan: tunnistavan, kuvailevan ja kertovan kerronnan tarinoihin.

Mattinen, Kajamies, Räsänen, Hannula-Sormunen ja Lehtinen esittelevät tutkimusartikkelissaan kehittämäänsä ymmärtävän kuuntelemisen ohjelmaa, Jänistarinoita. Ohjelma vastaa suureen tarpeeseen, sillä Suomessa ei aikaisemmin ole ollut materiaaleja, joiden avulla varhaiskasvattajat ja pienten lasten huoltajat olisivat voineet pitkäjänteisesti tukea kielen ymmärtämisen kehittymistä. Interventiotutkimuksen tulokset Jänistarinat-ohjelman vaikutuksista ovat rohkaisevia ja kannustavat kehittämään ohjelmaa edelleen. Kirjoittajat kehottavat kiinnittämään huomiota erityisesti päiväkodin ja kodin välisen yhteistyön tukemiseen.

Viimeisessä, kokeiluja ja käytänteitä esittelevässä raportissa Sari Kantelinen esittelee tapaustutkimuksen lukukäsitteen kuntoutuksesta. Tavoitteena oli selvittää, hyötyvätkö alle kouluikäiset lapset, joiden lukukäsitteen kehitys on viivästynyt, säännöllisestä lukukäsitteen kuntoutuksesta. Lasten lukukäsitetaidot vahvistuivat vuoden kestäneen kuntoutuksen myötä. Tapaustutkimuksen tulokset ovat rohkaisevia, joskin ne on vielä toistettava kontrollidulla tutkimusasetelmalla.

Hyvää kevättä ja antoisia lukuhetkiä toivotellen,

Noona Kiuru, päätoimittaja